

flaar. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Mindretallets Forslag.

L. C. Larsen: Da jeg har tilladt mig at tilraade det ærede Thing at forkaste baade Flertallets og det større Mindretals Forslag, skal jeg ganske kort begrunde denne min Mening. Jeg tror ikke, det nytter at tale meget om denne Sag, da jeg antager, at de fleste have deres forudfattede Mening om den. Der er Ingen, som paastaar, at Valgretten i Kommunerne skulde tilkomme ethvert Individ eller endog blot ethvert Individ, der har naaet den modne Alder; men Alle indrømme, at der maa være nogen Indskrænkning i Valgretten, og man kommer altsaa til Spørgsmaalet om, hvad der er rigtigt og hensigtsmæssigt. Bestemte Grunde lade sig jo ikke anføre, hverken for den ene eller den anden Mening, men der kan i den Henseende kun gjøre sig et. Skjøn gjældende. Det er nu min Mening, at det i disse Sager ikke væsentligt kommer an paa Valglovens Bestemmelser, men paa den rigtige Benyttelse af Valgretten, og at det derfor, hvilke Bestemmelser man end sætter ind i en saadan Valglov, ikke er givet, at de ville lede til et bedre Resultat end det, som man allerede har kjendt i flere Aar. Det er endvidere min Mening, at vi trænge til No i vore politiske Forhold, at det er bedre, vi beholde de Valglove, vi have, og se, hvorledes deres Udvikling og Benyttelse blive, end at forandre dem, inden de endnu have viist hvor brugbare de ere, og inden man ret har lært at kjende de virkelige Mangler, som kunne hefte ved dem. Jeg maa ogsaa slutte mig til dem, som have den Mening, at der ikke her i Landet er nogen Trang til forandrede kommunale Valgbestemmelser, og navnlig, maa jeg gjøre denne Mening gjældende for Kjøbenhavns Bedkommende. Jeg tror ikke, at der behøves noget andet Bevis herfor end en Henvisning til, hvorledes den nuværende Valglov er bleven benyttet, og hvorom man har aldeles fyldestgjørende Meddelelser i den Beretning om Sta-

den Kjøbenhavns Anliggender, som ifølge Kommunalloven skal udgives hvert Aar. Det er i denne Beretning oplyst, at, imedens de kommunale Vælgeres Antal i 1866 udgjorde 9,745, har Forholdet efterhaanden stillet sig saaledes, at det i 1870 var 10,134, og i 1871 har det været 10,174. Det er altsaa en meget langsom Stigning, som naturligvis er fremkaldt ved en Forøgelse af Folkmængden og ved en noget stigende Velstand. Spørge vi imidlertid, hvor mange af disse Vælgere der benytter deres Valgret, ville vi finde, at det kun er imellem $\frac{1}{8}$ og $\frac{1}{6}$ af det hele Antal. I 1870 f. Ex., da der var 10,134 Vælgere, mødte der kun 702; i 1871, da der var 10,174 Vælgere, mødte der 1,229, og der er kun et eller maasse to af de foregaaende Aar, hvori der har været flere Mødende; ellers har Forholdet omtrent været det Samme. Jeg tror dog ingenlunde, at dette bør udledes af nogen stor Egegyldighed for den kommunale Bestyrelse, men tværtimod af en vis Tilfredshed med dens Ordning. Der gjøres i Kjøbenhavn Forslag til Valg af Borgerrepræsentanter, og en æret Taler har her en Gang udtalt, at disse Forslag kom fra en Clique; men jeg tror, at de komme fra Mænd, som interessere sig for disse Anliggender, og som derhos have Kjendskab til Personlighederne, hvorhos jeg maa bemærke, at det er overordentlig vanskeligt blandt den store Mængde Vælgere i Kjøbenhavn at finde Personer, som virkelig ere vel stikede til dette Hverv. De fleste Vælgere ere altsaa, naar de se saadanne Navne opførte, som de synes kunne være nogenlunde brugbare, tilfredse hermed, og de lade da forresten Sagen gaa sin Gang. Jeg tror derfor virkelig ikke, at det kan paavises, at der i Kjøbenhavn er nogen Trang til nogen Forandring i de gjældende Bestemmelser; men lad os opstille det Spørgsmaal, hvad der vilde ske, naar man gif over til saadanne Bestemmelser som dem, der her ere foreslaaede? Det har i det Mindste været min Opfattelse; at Flertallet, naar der er Tale om en Slat, har